

N:o 220.

Af Herr A. W. Nilson: Om ändring i nu gällande nådiga stadga för elementarläroverken i riket.

Med åberopande af de motiver, som finnas anförda dels i min vid nästlidne riksdag väckta motion, N:o 223, och dels i Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts vid samma riksdag Utlåtande N:o 39, får jag nu förnya mitt då framställda och af Andra Kammaren gillade förslag derom, att Tyskan samt Latinet och Grekiskan måtte såsom undervisningsämnen vid elementarläroverken inträda tvänne läseår sednare, än nu gällande läroverksstadga bestämmer.

Stockholm den 27 Januari 1869.

With. Nilson.

N:o 221.

Af Herr A. W. Nilson: Om sådan ändring i gällande kommunallagar, att hvarje inom kommunen röstberättigad medlem måtte åtminstone i fråga om val till kommunalbefattningar erhålla lika rösträtt.

Efter det oblida öde, som drabbade nästan alla vid sistförflutne riksdag väckta förslag till ändring i den kommunala röstgrunden, kan det visserligen synas vara föga utsigt till vinnandet af bättre resultat hos en ny riksdag, som till aldra

största delen utgöres af samma representanter. Då jag detta oakadt nu vågar förnya min vid tvänne föregående riksdagar väckta motion derom, att personlighetsprincipen måtte i viss mån vinna erkännande på det kommunala området, så förutser jag väl, att många skola klandra, det jag ännu vidhåller ett förslag, öfver hvilket representationen så nyligen uttalat sin förkastelsedom och som i följd deraf svårligen kan för det närvarande räkna på någon framgång. Jag hyser likväl den öfvertygelsen, att denna fråga hörer till dem, som aldrig kunna falla, och därför anser jag det ock vara min pligt att, så länge jag innehar förtroendet att vara en medlem af Svenska Riksdagen, efter måttet af mina krafter verka för en grundsats, som icke blott jag sjelf af djupaste öfvertygelse hyllar, utan äfven de fleste af denna Kammars ledamöter medgifvit vara riktig, ehuru tiden för dess genomförande syns dem ännu icke vara inne. Jag har så mycket mera skäl att fullfölja min motion, som jag sedan sista riksdagen ytterligare öfvertygat mig om, att jag i detta fall uttalar den åsigt, som råder hos det öfvervägande flertalet af mina komitenter. Jag vet nemligen, att bland desse, liksom på så många andra håll i vårt land, missnöjet med den nuvarande röstgrunden i kommunala angelägenheter är stort, och att detta missnöje svårligen skall häfvas, förrän full jemlikhet införts och alla, som till kommunen erlägga skatt, också erhålla lika rösträtt, åtminstone vid alla kommunala val. Ju förr representationen tager steget ut i detta afseende och gifver lika rätt åt alla skattskyldige, desto förr skola ock, så är min vissa tro, frukterna deraf inom kommunerna visa sig i ökadt nit och intresse för det allmänna, i medborgerlig sänja och enighet, med ett ord, i en god kommunalanda.

Då sistförflutna riksdag egnade den mest grundliga och fullständiga behandling åt frågan om den kommunala rösträtten, så bör det knappt väntas, att några nya skäl för eller emot en förändring i röstgrunden vidare skulle kunna framläggas. Att till stöd för det förslag, jag nu går att afgifva, upprepa alla förut anförda och af en hvar kända motiver, synes mig icke heller vara nödigt. Jag inskränker mig därför till att hänvisa till förra Riksdagens motioner, Utskotts-betänkande och diskussionsprotokoller rörande kommunalfrågan. Der återfinnas talrika, efter mitt förmenande, ännu ovederlagda skäl för det förslag, jag härmed tager mig friheten att framställa,

att Riksdagen måtte för sin del besluta, att alla enligt gällande kommunalförfattningar inom en kommun röstberättigade medlemmar må erhålla lika rösträtt, åtminstone då fråga är om val till kommunala befattningar.

Wilh. Nilson.

Häri instämma:

Ola Jönsson.

*Anders Nilsson,
från Malmöhus län.*

C. J. Svensén.

Sv. Hansson.

*Per Nilsson,
från Christianstads län.*

A. W. Uhr.